

Prima instanță - Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana (jud. : N. Lupașcu)
Instanța de Apel - Curtea de Apel Chișinău (jud. : N. Budăi, A. Malîi, I. Muruianu)

Î N C H E I E R E

14 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curtii Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Bubuioc Gheorghe, reprezentat de avocatul Cașu Iulian,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Bubuioc Gheorghe către Bubuioc Irina privind desfacerea căsătoriei și cererea reconvențională înaintată de Bubuioc Irina împotriva lui Bubuioc Gheorghe, intervenient accesoriu Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului Ciocana privind desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copiilor minori, încasarea pensiei de întreținere,

împotriva deciziei Curtii de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2020 prin care s-a respins apelul declarat de Bubuioc Gheorghe și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 15 august 2018,

c o n s t a ț ă :

La 16 august 2017, Bubuioc Gheorghe, s-a adresat în instanța de judecată cu acțiune către Bubuioc Irina privind desfacerea căsătoriei și contestarea paternității.

În motivare, a invocat că, la 15 octombrie 2016 a încheiat căsătoria cu Bubuioc (Moraru) Irina, căsătoria fiind înregistrată de către OSC municipiul Chișinău sub nr. 925.

După o perioadă de timp relațiile dintre soți s-au înrăutățit, iar certurile și neînțelegerile au devenit sistematice, astfel încât viața în comun a devenit imposibilă.

În timpul căsătoriei s-au născut doi copii - XXX și XXX, ambele născute la XXX.

Reclamantul a indicat că în perioada conceperii copiilor minori soții au locuit în țări diferite, astfel există o bănuială rezonabilă că Bubuioc Gheorghe nu este tatăl copiilor minori XXX și XXX, născute la data XXX considerent din care reclamantul contestă paternitatea față de copii minori.

Ulterior, la 15 august 2018 printr-o cerere de concretizare Bubuioc Gheorghe a solicitat desfacerea căsătoriei încheiate 15 octombrie 2016 între Bubuioc Gheorghe și Bubuioc Irina înregistrată de OSC mun. Chișinău sub nr. 925.

La 12 octombrie 2017, Bubuioc Irina a înaintat cerere reconvențională împotriva lui Bubuioc Gheorghe privind desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copiilor

minori, încasarea pensiei pentru întreținerea copiilor minori, încasarea pensiei de întreținere a soțului după divorț.

În motivare a menționat că, a după înregistrarea căsătoriei și până în prezent puțin timp ce au locuit împreună cu Gheorghe, deoarece acesta a plecat imediat după înregistrarea căsătoriei la muncă peste hotare, iar Bubuioc Irina a rămas în Moldova pe motivul că medicii iau interzis plecarea, fiind însărcinată și exista riscul pentru sănătatea sa și a copiilor.

Reclamanta a indicat că, în perioada de trai în comun cu soțul au fost conceput copii XXX și XXX, însă de la căsătorie și până în prezent soțul Bubuioc Gheorghe era plecat peste hotare, găsea diferite capete de acuzare în adresa sa și foarte des iniția conflicte prin intermediul rețelelor de socializare și la telefon, ceea ce-i crea suferințe psihice și pericol pentru dezvoltarea normală a copiilor.

La 04 mai 2017 s-au născut fiicele XXX și XXX. Soțul Bubuioc Gheorghe a asistat la nașterea copiilor, a făcut declarație de paternitate, a obținut certificatele de naștere a copiilor în care a fost înscris ca tată, iar după trei zile de la naștere, ultimul a plecat peste hotare.

Bubuioc Gheorghe a renunțat să mai vină la spital și a refuzat să vină să le ia acasă din spital. Astfel, soțul s-a distanțat foarte mult de ea și de copii, iar în asemenea circumstanțe nu mai este posibil de a mai fi menținută familia, aceasta de fapt nu mai există în realitate, după nașterea copiilor.

Reclamanta a reiterat că, Bubuioc Gheorghe revine des în Moldova, însă nici odată nu s-a interesat de soarta copiilor, nu a vizitat copiii nici o dată și nu a locuit cu copiii săi împreună nici o zi, nu a manifestat intenția de a educa copiii sau să locuiască cu ei împreună, mai mult, având în vedere vârsta fragedă a copiilor și atașamentul lor față de mamă, ținând cont de interesul primordial al copiilor precum și faptul că ambii copii sunt de genul feminin, consideră necesar și oportun după desfacerea căsătoriei ca copiii să fie lăsați doar alături de mama.

De asemenea, de la nașterea copiilor și până în prezent Bubuioc Gheorghe nu a contribuit financiar, ci doar, aduce în adresa sa acuzații nejustificate, mincinoase, doar ca să creeze stare de conflict și să eschiveze de la întreținerea materială a copiilor.

Bubuioc Irina a indicat că, cheltuielile pentru întreținerea a doi copii sunt foarte mari, iar ea nu are posibilitate, nu reușește de una singură să-i întrețină material, iar deoarece copii sunt foarte mici și au probleme de sănătate, nu are posibilitate să se angajeze în câmpul muncii, pentru a se întreține material de una singură.

Reclamanta a solicitat desfacerea căsătoriei încheiată între Bubuioc Irina și pârâtul Bubuioc Gheorghe, la 15 octombrie 2016 de către OSC mun. Chișinău, sub nr. 925, stabilirea domiciliului copiilor minori XXX și XXX, născute la XXX, cu mama Bubuioc Irina; încasarea din contul lui Bubuioc Gheorghe în contul Bubuioc Irina pensia de întreținere a copiilor minori XXX și XXX într-o sumă bănească fixă de 4000 lei lunar, până la atingerea majoratului copiilor, încasarea din contul lui Bubuioc Gheorghe în contul Bubuioc Irina pensia de întreținere a fostului soț după divorț în sumă de 1940 lei, până la atingerea copiilor a vârstei de trei ani, încasarea din contul lui Bubuioc Gheorghe în contul Bubuioc Irina taxa de stat pentru înregistrarea desfacerii căsătoriei la OSC și obținerea certificatului de divorț și încasarea cheltuielilor de asistență juridică.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 15 august 2018, s-a admis

cererea de chemare în judecată depusă de Bubuioc Gheorghe către Bubuioc Irina privind desfacerea căsătoriei.

S-a desfășurat căsătoria încheiată la data de 15 octombrie 2016 între Bubuioc Gheorghe și Bubuioc (Moraru) Irina, înregistrată la Of Stării Civile mun. Chișinău și trecută în Registrul de stare civilă sub nr.925.

S-a încasat de la Bubuioc Gheorghe în beneficiul statului taxa de stat pentru înregistrarea desfacerii căsătoriei și eliberarea certificatului de divorț în cuantum de 1000 % din unitatea convențională stabilită în Republica Moldova, ceea ce constituie suma de 200 lei, Bubuioc Irina fiind scutită de plata acesteia.

S-a admis parțial cererea reconvențională a lui Bubuioc Irina către Bubuioc Gheorghe, intervenient accesoriu DPDC Ciocana prin stabilirea domiciliului copiilor minori, încasarea pensiei de întreținere :

S-a determinat domiciliul copiilor minori - XXX, născută la XXX, și XXX, născută la XXX împreună cu mama, Bubuioc Irina.

S-a încasat de la Bubuioc Gheorghe în beneficiul lui Bubuioc Irina pensia alimentară pentru întreținerea copiilor minori XXX și XXX născute la XXX, în sumă fixă de 1500 lei pentru fiecare copil, începând cu data de 12 octombrie 2017 și până la atingerea majoratului copiilor.

S-a încasat de la Bubuioc Gheorghe, în beneficiul lui Bubuioc Irina pensia alimentară pentru întreținerea fostului soț după divorț sumă de 1940 lei lunar până la atingerea vârstei de trei ani a copiilor.

S-a încasat din contul lui Bubuioc Gheorghe în beneficiul lui Bubuioc Irina suma de 4000 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

În rest, cerințele s-au respins ca neîntemeiate.

S-a încasat din contul lui Bubuioc Gheorghe în beneficiul statului taxa de stat în suma de 150 lei.

Pentru a decide astfel, instanța de fond a reținut că, Bubuioc Gheorghe nu participă la întreținerea și educarea copiilor săi, ceea ce creează o situație dezavantajoasă în ceea ce privește dezvoltarea corespunzătoare a copiilor.

Acesta a recunoscut în cadrul examinării cauzei că, imediat după nașterea copiilor nu ia mai vizitat și nici nu participat la întreținerea lor.

Instanța a reținut că, Bubuioc Gheorghe activează peste hotarele țării, iar cuantumul pensiei de întreținere în mărime de 1500 lei pentru fiecare copil, nu este unul exagerat, dar proporțional posibilităților acestuia.

Totodată, instanța a constatat că, Bubuioc Irina nu are un venit propriu suficient. Din primele zile de viață a copiilor nou născuți, tata Bubuioc Gheorghe s-a eschivat de la întreținerea familiei și în acea perioadă ținând cont de faptul nașterii copiilor gemeni, necesitatea întreținerii este una evidentă și firească.

Astfel, atât soția cât și copiii au fost plasați într-o poziție vulnerabilă, iar creșterea a doi copii necesită un efort dublu de îngrijire, fiind mai multe greutăți și dificultăți. Provocările unei mame de gemeni fiind mai mari din punct de vedere fizic cât și emoțional, iar în aceste de circumstanțe instanța a considerat necesar și vital încasarea sumei de suma de 1940 lei pentru întreținerea fostului soț.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe la 29 septembrie 2018, avocatul Cașu Iulian, acționând în interesele lui Bubuioc Gheorghe, a declarat apel, solicitând admiterea cererii de apel, modificarea hotărârii instanței de fond în partea ce ține de

cuantumul pensiei de întreținere, cu dispunerea încasării din contul lui Bubuioc Gheorghe în beneficiul lui Bubuioc Irina a pensiei de întreținere pentru copii minori XXX și XXX, în sumă fixă de 1000 lei lunar pentru fiecare copil și a pensiei de întreținere a fostului soț în sumă de 600 le lunar până la atingerea vârstei de trei ani a copiilor.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2020, s-a respins cererea de apel depusă de avocatul Sanduleac Diana, în interesele lui Bubuioc Gheorghe și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 15 august 2018.

La 24 februarie 2021, Bubuioc Gheorghe, reprezentat de avocatul Cașu Iulian a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel din 19 noiembrie 2020 și a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 15 august 2018 solicitând admiterea recursului, modificarea hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare în partea cuantumului pensiei de întreținere, cu dispunerea încasării din contul lui Bubuioc Gheorghe în beneficiul lui Bubuioc Irina a pensiei de întreținere pentru copii minori XXX și XXX, în sumă fixă de 1000 lei lunar pentru fiecare copil și a pensiei de întreținere a fostului soț în sumă de 600 le lunar până la atingerea vârstei de trei ani a copiilor.

În motivare a invocat că, la materialele dosarului nu au fost anexate careva probe ce ar confirma necesitatea încasării unui sume mai mari decât cea prevăzută de Biroul Națională de Statistică, pentru existența unui copul cu vârsta cuprinsă între unu și șase ani.

Bubuioc Irina nu a anexat probe care ar demonstra unele necesități ale copiilor care ar justifica încasarea pensiei alimentare în sumă de 1500 lei pentru fiecare copil și suma de 1940 lei pentru întreținerea fostului soț.

Instanțele încasând sumele respective pentru întreținerea copiilor și a fostei soții, nu a stabilit dacă Bubuioc Gheorghe are sau nu venit suficient pentru a avea posibilitatea de achitare.

La emiterea soluției instanța de apel nu a dat un răspuns la argumentele invocate de Bubuioc Gheorghe și recomandările Plenului Curții supreme de Justiție și astfel, nu a acordat părții posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 19 noiembrie 2020.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Recurentul a arătat că decizia instanței de apel a recepționat-o la 21 ianuarie 2021 (f.d. 38 Vol. II), respectiv, cererea de recurs declarată la 24 februarie 2021 se încadrează în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 19 martie 2021, Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimaților recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii

scrisorii, fiind recepționat la 25 martie 2021, potrivit avizelor de recepție (f.d. 46-47).

Prin referința depusă la 05 aprilie 2021, Bubuioc Irina a reiterat că, instanțele inferioare au dat o apreciere corectă acțiunii reconvenționale și astfel au emis o hotărâre motivată și legală. A pledat pentru respingerea recursului.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii

de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Bubuioc Gheorghe, reprezentat de avocatul Cașu Iulian, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Bubuioc Gheorghe, reprezentat de avocatul Cașu Iulian.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu

Mariana Pitic

Dumitru Mardari